

SOMNI O REALITAT?

Cada nit en sortir la lluna l'home corbat de l'hostal del bosc Pirre anava a passejar pel bosc encantat. Des del meu terrat s'observava la tremolor dels arbres quan l'home passava. Jo no havia vist mai l'hostal, la curiositat em rossegava per dins, així que vaig decidir seguir el vell Grim fins allà.

L'endemà en sortir la lluna plena vaig agafar la meua bicicleta i el vaig seguir. En entrar al bosc la preocupació es va apoderar de mi! Tot allò era un món molt gran i jo era tan petita...

Les preguntes i els interrogants corrien sense para pel meu cap, què hem podia passar?

Vaig deixar la bicicleta per tirar endavant. Quan encara no havia baixat de la bicicleta vaig veure als meus peus les aigües mortes de l'estany que tenia al davant, en el qual s'hi reflectia la imatge de la tenebrosa mansió del vell Grim. La casa estava coberta d'una molsa verda i humida. Tot i l'impressió la meua intenció era entrar. Vaig tocar el timbre humitejat i brut. Després de molt esperar vaig sentir un grinyol penetrant i agut, era la porta de l'hostal. Em vaig girar i el cor es va sobresaltar en veure l'home que em contemplava. Era alt i gras amb un estrany nerviosisme que embolcallava les seves paraules.

Amb coratge i espantat em va dir:

- Marxa abans de que algú et vegi.

Va tancar la porta esverat, algun misteri amagava dins la casa.

Llavors vaig sentir la mare cridar:

- Lleva't o arribaràs tard.
- Vaig obrir els enlleganyats ulls. Era en un entorn diferent, el meu llit, la roba per terra, les sabates en un racó.

Només era un somni. Però que era aquella olor? Qui em podia explicar per què la meua roba desprenia aquella olor tan característica d'humitat?